

Dosarul nr.2ra-1651/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : O. Parfeni)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Panov, V. Sîrbu, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dmitrii Valean împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind repararea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 16 februarie 2021, prin care s-a admis apelul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 iunie 2020 în partea încasării prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 30 septembrie 2019, Dmitrii Valean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea a invocat că, la 25 ianuarie 2019, în temeiul plângerii lui Iurie Calcăi depusă la Inspectoratul de Poliție Centru, mun. Chișinău, ulterior remisă după competență Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, de către agentul constator, Serghei Cojocari, controlor de stat în cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, în privința sa a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.02/1-11-50/18-005 în baza art.74/1 alin.2), art.74/1 alin.3) și art.74/1 alin.4) din Codul contravențional, pentru faptul încălcării regulilor de utilizare a datelor cu caracter personal, prelucrarea acestor date de un operator neînregistrat în modul stabilit, remis după competență în judecată pentru examinare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 18 martie 2019 a fost încetat procesul contravențional pe motivul inexistenței faptului contravenției.

Prin decizia Curtii de Apel Chișinău din 28 mai 2019, a fost respins recursul agentului constator și menținută hotărârea primei instanțe.

Reclamantul consideră că, în temeiul art. 383 alin.(3), 384 alin.(2) lit. u), alin.(3), (31), și art. 441 alin.(2) din Codul contravențional, Centrul Național pentru

Protecția Datelor cu Caracter Personal urmează să-l despăgubească pentru cheltuielile suportate pentru acordarea asistenței juridice de către avocat pe parcursul examinării cauzei contravenționale în instanța de judecată.

De asemenea, consideră că trebuie să fie încasat prejudiciul moral care i-a fost cauzat în urma pornirii pe numele său a cauzei contravenționale, care a avut drept urmare suferințe psihice și retrăiri sufletești, disperare, stare de disconfort, suferințe pot fi recuperate prin echivalent bănesc în sumă de 5 000 lei.

Astfel, în legătură cu intentarea procesului contravențional Valean Dmitrii a fost nevoie să încheie un contract de asistență juridică cu un avocat pentru serviciile căruia a achitat suma de 3000 lei.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în beneficiul lui Valean Dmitrii a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică acordată de avocat pe parcursul pregătirii și examinării în instanță a cauzei contravenționale nr.4-242/2019, 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 iunie 2020, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în beneficiul lui Valean Dmitrii a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la examinarea cauzei contravenționale nr.4-242/2019, suma de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 100 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest pretenția reclamantului Valean Dmitrii privind repararea prejudiciului moral, s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 09 iulie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a declarat apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 iunie 2020 și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021 s-a admis apelul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

S-a casat hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 iunie 2020 în partea încasării de la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în beneficiul lui Valean Dmitrii a prejudiciului moral în sumă de 1000 (una mie) lei și în această parte s-a emis o hotărâre nouă prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de Dmitrii Valean împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal privind repararea prejudiciului moral s-a respins. În rest hotărârea judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 iunie 2020 s-a menținut fără modificări.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, în temeiul art.383 alin.(3) din Codul contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional se repune în dreptul de care a fost privată și ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă prin hotărâre definitivă este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravențională este înlăturată.

Astfel, solicitarea reclamantului intimat Valean Dmitrii de încasare a sumei de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate de avocat pe parcursul pregătirii și examinării în instanță a cauzei contravenționale nr.4-242/2019, este

justificată și întemeiată.

Cu referire la cerința de încasare a prejudiciului moral, instanța de apel a conchis că, prima instanță a admis acest capăt de cerere în sensul art.1398, 1422 alin.(1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează și lezează drepturile personale nepatrimoniale și numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Dispoziția art.383 alin.(3) din Codul contravențional nu prevede posibilitatea reparării prejudiciului moral. Astfel, prevederile normei respective nu sunt aplicabile raportului juridic dat de reparare a prejudiciului moral.

Respectiv, chiar dată persoana trece prin suferințe în multe situații din viață, inclusiv în cazul faptelor ilicite la care este expusă, aceasta încă nu o îndreptățește să solicite despăgubiri. Persoana o poate cere doar în cazurile prevăzute de lege și în condițiile legale privind răspunderea.

La 24 iunie 2021, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a declarat recurs solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021 și a hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 29 iunie 2020 și emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că, instanțele inferioare au interpretat și aplicat eronat normele de drept material.

Ca temei de drept, recurentul a invocat prevederile art.432 alin.(2) c) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 16 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a indicat că, decizia motivată a instanței de apel i-a fost adusă la cunoștință la 10 iunie 2021, prin interemediul poștei electronice.

Respectiv, cererea de recurs declarată la 24 iunie 2021, este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 29 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 12 octombrie 2021, potrivit avizului de recepție de la fila dosarului 134.

Prin referința depusă la 18 octombrie 2021, Valean Dmitri a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4)

din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari